

Arrest

nr. 132 111 van 27 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeksters echtgenoot diende op 1 oktober 2013 voor hem en voor zijn twee kinderen een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.2. Op 22 februari 2014 diende verzoekster, in functie van haar echtgenoot, een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 27 maart 2014, in antwoord op de aanvraag tot afgifte van een verklaring

van inschrijving van verzoeksters echtgenoot en kinderen, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeksters echtgenoot stelde tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Op 1 april 2014 nam verweerder, in antwoord op verzoeksters verblijfsaanvraag, de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 22 mei 2014 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verklaring van inschrijving, ingediend op 22-02-2014 door [K.O.K.] om de volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Aan de echtgenoot, in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd zelf het recht op verblijf geweigerd. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij hem voegen zoals bepaald in artikel 40bis § 2, 1° van de wet van 15-12-1980.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg eveneens aan betrokkene geweigerd.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat zij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig artikel 51 § 2, tweede lid van het K.B. van 08-10-1981 een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen de 30 dagen.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.5. Bij arrest nr. 130 339 van 29 september 2014 vernietigde de Raad de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten die de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op 27 maart 2014 ten aanzien van verzoeksters echtgenoot en kinderen nam.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Bij het nemen van de bestreden beslissing werd geen afweging gemaakt tussen enerzijds de belangen van de overheid en de belangen van verzoekster en haar echtgenote anderzijds. Deze motiveringsplicht heeft “drie onlosmakelijk met elkaar verbonden verplichtingen tot gevolg:

- 1. motieven van de rechtshandeling moeten kenbaar zijn*
- 2. zij moeten beantwoorden aan de realiteit*
- 3. tenslotte moeten zij draagkrachtig zijn en deze beslissing effectief verantwoorden”.*

Deze verplichting houdt in dat de beslissing op grond waarvan het verblijf werd geweigerd aan verzoekster niet alleen uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn, maar dat de motieven aangehaald in de bestreden beslissing ook afdoende moeten zijn.

Bijgevolg moet de omvang van de motivering aangepast zijn aan het belang van de beslissing alsook dat de ingeroepen redenen van toepassing moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden.

De beslissing is kennelijk onrechtmatig genomen omdat het verblijf van de heer [E.H.H.A.] op een onrechtmatige wijze geweigerd werd.

De heer [E.H.H.A.] heeft tegen de weigeringsbeslissing middels een verzoekschrift beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.”

4.2. Verweerder repliceert als volgt:

“Betreffende de vermeende schending van de Wet van 29.07.1991 en van art. 62 Vreemdelingenwet, laat de verwerende partij gelden dat bij lezing van de verzoekende partij haar inleidend verzoekschrift blijkt dat deze daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij tevens blijkt geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat de verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht, vervat in de wetsartikelen waarvan de verzoekende partij de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan de verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om haar toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken.

De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed, aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld.

Deze vermeldingen laten de verzoekende partij toe kennis te hebben van de gronden op basis waarvan het verblijf van meer dan drie maanden aan haar werd geweigerd en maken dat het doel is bereikt dat met het bestaan van de betrokken formele motiveringsverplichting wordt beoogd.

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

De verzoekende partij haar uiteenzetting kan aan het voorgaande geen afbreuk doen, temeer nu de verzoekende partij haar beschouwingen niet dienstig in verband kunnen worden gebracht met de door haar geschonden geachte rechtsregels.

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat dit aspect van de verzoekende partij haar enig middel onontvankelijk, minstens ongegrond is.

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat de verwerende partij gelden dat de verzoekende partij haar beschouwingen niet kunnen worden aangenomen.

De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Aan de echtgenoot, in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd zelf het recht op verblijf geweigerd. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij hem voegen zoals bepaald in artikel 40bis, §2, 1° van de wet van 15-12-1980.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd.”

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende om welke reden de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding het verblijf van meer dan drie maanden aan de verzoekende partij heeft geweigerd, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De verwerende partij laat gelden dat de verzoekende partij een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend in functie van haar echtgenoot.

Gelet op het feit dat het verblijfsrecht van de verzoekende partij haar echtgenoot [...] werd geweigerd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, is het geenszins onredelijk om te oordelen dat ook aan de verzoekende partij het verblijf van meer dan drie maanden diende te worden geweigerd.

De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat het verblijf aan haar echtgenoot op kennelijk onrechtmatige wijze geweigerd werd, laat de verwerende partij gelden dat de verzoekende partij haar kritiek geen betrekking heeft op de in casu bestreden beslissing.

Middelen die geen betrekking hebben op de bestreden akte, zijn niet ontvankelijk (R.v.St. nr. 45.181, 8.12.1993, Arr. R.v.St. 1993, z.p.).

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat het verblijf van meer dan drie maanden aan de verzoekende partij diende te worden geweigerd, met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de verzoekende partij haar concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel inclus.”

4.3.1. In de mate dat verzoekster het motief dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden onderbouwt in vraag stelt voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij het onderzoek inzake de eventuele schending van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het enige motief dat door verweerder in de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden wordt aangevoerd om verzoeksters verblijfsrechtelijke aanspraken af te wijzen is de vaststelling dat zij haar echtgenoot niet kan vervoegen aangezien diens aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving werd afgewezen. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 maart 2014 waarbij de aanvraag van verzoeksters echtgenoot om tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te worden toegelaten werd afgewezen bij arrest nr. 130.339 van 29 september 2014 werd vernietigd. De beslissing van 27 maart 2014 wordt derhalve geacht nooit te hebben bestaan. Het motief dat wordt aangevoerd ter onderbouwing van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden mist bijgevolg feitelijke grondslag en is dan ook niet deugdelijk.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangetoond wat betreft de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

4.3.2. Los van de vaststelling dat de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten hoe dan ook niet afdoende is gemotiveerd – artikel 8 van de Vreemdelingenwet bepaalt namelijk duidelijk dat verweerder de bepaling van artikel 7 van dezelfde wet dient te vermelden wanneer hij beslist tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en verweerder heeft dit nagelaten – impliceert de vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dat in casu ook het aan verzoekster betekende bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden vernietigd. De vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden leidt namelijk tot de vaststelling dat verzoeksters verblijfsaanvraag nog in behandeling is en dus niet vaststaat dat zij geen verblijfsrecht kan laten gelden en niet kan worden gesteld dat toepassing kon worden gemaakt van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

5. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK